“Grote gierende grasdoedels!”

De taal van Roald Dahl

***Oempa-Loempa, fantabuleus, mensbaksel, sloeriblubber* … Wie is er niet opgegroeid met de kleurrijke taal van Roald Dahl? Vanwege Dahls honderdste geboortedag deze maand verschijnt er een woordenboek dat daar helemaal aan gewijd is.**

HEIDI AALBRECHT EN PYTER WAGENAAR

De heksen, *De fantastische Meneer Vos*, *De Griezels* – hele generaties zijn opgegroeid met de kinderboeken van Roald Dahl, de vertelkunstenaar die magische werelden tot leven bracht. Met zijn 1,98 meter was Dahl als zijn eigen creatie de Grote Vriendelijke Reus (GVR), die kinderen met een “droomblazer” mooie dromen inblaast – al gaat het er niet altijd even zachtzinnig aan toe in zijn verhalen.

Met sardonisch plezier bracht hij verwende rotkinderen, domme, egoïstische ouders, een tiranniek schoolhoofd, heksen, mensenetende reuzen en allerhande monsters tot leven, om ze vervolgens met evenveel genoegen hun verdiende loon te laten krijgen. Daarbij speelde hij naar hartelust met taal en bedacht hij allerlei nieuwe woorden.

Afgestompt

Roald Dahl moest het in zijn ogen opnemen tegen de tv. Hij luchtte zijn misnoegen over dat medium bijvoorbeeld via de “Oempa-Loempa’s”, die in *Sjakie en de chocoladefabriek* grimmig zingen over kinderen die te veel tv-kijken:

> Hun hersens rotten in hun hoofd!
> Verbeeldingskracht wordt uitgedoofd!
> Zintuigen worden afgestompt!
> Wat door al dat staren komt.

Maar ook op andere manieren liet hij doorschemeren dat hij tv maar abject vond. De ouders van Matilda, de leesgierige hoofdpersoon uit het gelijknamige boek, zijn bijvoorbeeld niet zomaar on-